

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. Севлиево, 22.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЕВЛИЕВО в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Гергана Н. Божилова

при участието на секретаря Силвия Л. Георгиева
като разгледа докладваното от Гергана Н. Божилова Административно
наказателно дело № 20224230200431 по описа за 2022 година

Жалбоподателят „Коев и К.“ ООД гр. Севлиево, ЕИК: 206196045, със седалище и адрес на управление: гр. Севлиево, ул. „Крушевска“ № 12, представлявано от И.К.Т., чрез адвокат Ю. М. от ВТАК, е обжалвал наказателно постановление № 07-2200092 от 07.10.2022 година, издадено от Директора на Дирекция “Инспекция по труда” гр. Габрово, с което за извършено нарушение по чл. 11, ал. 1 от Наредбата за организацията на работното време на лицата, които извършват транспортни дейности в автомобилния транспорт /Наредбата/ и на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ му е наложена имуществена санкция в размер от 1 500.00лв.

В жалбата се твърди, че в хода на производството са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че не е извършено твърдяното нарушение.

ИСКАНЕТО е съдът да отмени изцяло наказателното постановление.

За ответника по жалбата – Дирекция “Инспекция по труда” гр. Габрово, редовно призован се явява представител при разглеждане на делото, който оспорва жалбата и отправя молба към съда да потвърди обжалваното НП като правилно и законосъобразно.

По делото се събраха писмени и гласни доказателства, от съвкупната преценка на които съдът установи следната фактическа обстановка: По делото по несъмнен начин се установява и не се спори от страните, а това се установява и от представения Протокол за извършена проверка № ПР2227702 от 23.09.2022 година и показанията на свидетелите, че на 24.08.2022 година била извършена проверка на

представените от страна на дружеството – жалбоподател документи: трудови досиета на наети лица, заповеди, декларация и др., вкл. и тр. досие на И. Т. К., работил на длъжност „Шофьор, тежкотоварен автомобил, международни превози“, в което се намирала и Заповед за командироване № 16 от 16.06.2022 година, с която К. е бил командирован в държави – членки на ЕС със задача: извършване на товарни превози от 16.06.2022 година до 15.06.2024 година. Във връзка с тази заповед била представена писмена декларация, подписана на 16.09.2022 година от Д. К. – управител на дружеството, от която се установило, че работодателят не е отчитал в индивидуален дневник за всяко лице работното време на наетите от него лица, които извършвали транспортна дейност в автомобилния транспорт, вкл. не е водил такъв дневник и за лицето И. К..

Въз основа на този констативен протокол, на 23.09.2022 година, свидетелката М. А., в присъствието на свид. В. И. – и двете служители в Дирекция „Инспекция по труда“ – Габрово, съставила против дружеството – жалбоподател Акт за установяване на административно нарушение № 07-2200092 за това, че от представените документи: трудовото досие на И. Т. К., работил на длъжност „Шофьор, тежкотоварен автомобил“ /международни превози/; Справка за приети и отхвърлени уведомления и уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ; Длъжностна характеристика; Заповед № 9 от 18.08.2022 година за прекратяване на трудовото правоотношение; Заповед за командироване № 16/16.06.2022 година при условие на командироване по чл. 121, ал. 1 от КТ, с която И. К. е командирован в държави – членки на ЕС със задача: „Извършване на товарни превози от 16.06.2022 година до 15.06.2024 година, както и от представената писмена декларация, подписана от 16.09.2022 година от Д. К. – управител на дружеството, се установило, че работодателят не е отчитал в Индивидуален работен дневник работното време на И. К., което деяние актосъставителят квалифицирал като нарушение на чл. 11, ал. 1 от Наредбата, извършено на 16.06.2022 година.

След съставянето на акта същият бил предявен на упълномощения представител на дружеството – жалбоподател, който вписал в графата за възражения следното: „Моля да бъдем санкционирани минимално поради това, че дружеството няма нарушения до момента“. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са били депозиран писмени възражения срещу съставения АУАН.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление на Директора на Д ”ИТ” гр. Габрово с № 07-2200092 от 07.10.2022 година. В същото административно-наказващият орган /АНО/ изцяло е преповторил фактическите констатации и правните изводи на актосъставителя. Посочено е, че нарушението е извършено на 16.06.2022 година и декларирано от работодателя с подписване на декларация /стр. 15/ и установено по време на проверката по документи в инспекцията. Описани са писмените доказателства, събрани в хода на извършената

проверка. В заключение АНО е приел, че „Коев и К.“ ООД гр. Севлиево е нарушил чл. 11, ал. 1 от Наредбата за организацията на работното време на лицата, които извършват транспортни дейности в автомобилния транспорт. АНО е направил констатацията, че няма основание за приложение на чл. 28 от ЗАНН и на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда е наложил на дружеството - жалбоподател имуществена санкция в размер на 1 500.00лв.

Гореизложената фактическа обстановка съдът намира за установена от показанията на свидетелите М. А. и В. И., съпоставени с писмените доказателства - Протокол за извършена проверка от 24.08.2022 година; Декларация от Д. К.; Трудов договор № 16 от 14.06.2022 година; Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ с № 07388223012442 от 14.06.2022; Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ от 22.08.2022 година; Заповед № 9/18.08.2022 година за прекратяване на трудовото правоотношение; Заповед за командироване № 16/16.06.2022 година; Пълномощно и регистър за пътуванията.

Разпитаните в хода на производството служители на „Инспекция по труда“ обясниха пред съда как е протекла проверката и потвърдиха направените от тях констатации относно извършване на нарушенията.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните изводи: Препис от обжалваното наказателно постановление е връчен на жалбоподателя на 16.11.2022 год. Жалбата срещу постановлението е била изпратена по пощата на 30.11.2022 година, поради което същата е допустима и следва да се разгледа по същество.

НП е издадено от компетентен орган. АУАН е съставен от лице, което е оправомощено за това по силата на чл. 416, ал. 1 от КТ, предвид заеманото от него длъжностно качество.

АУАН и издаденото в последствие въз основа на него НП са за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от Наредбата, съгласно която: „Работното време на лицата, които извършват транспортни дейности в автомобилния транспорт, се отчита от работодателите в индивидуален дневник за всяко лице по образец съгласно приложението. Дневниците се съхраняват за срок не по-малко от две години след края на календарната година, през която са съставени.“

Санкцията в размер на 1500 лева, наложена на дружеството – жалбоподател, е на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, съгласно която разпоредба: „Работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение“.

От събраните по делото доказателства безспорно се установи, че жалбоподателят не е водил индивидуален дневник за лицето И. К. по образец, съгласно

приложението към наредбата. Това не се оспорва и от самия жалбоподател. Същият обаче сочи, че е представил на АНО в хода на проверката Регистър, отчитащ индивидуалното работно време на водача К. за периода, в който лицето е било на работа в дружеството, който дневник приема, че на практика е доказателство, опровергаващо констатацията за неотчитане на работното време съгласно нормата на чл. 11, ал. 1 от Наредбата. В тази връзка в жалбата се твърди, че работното време на водача е регистрирано съгласно чл. 9 от Директива 2002/15/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 11.03.2002 година за организацията на работното време на лицата, извършващи транспортни дейности в автомобилния транспорт, според която разпоредба: „Работното време на лицата, извършващи транспортни дейности в автомобилния транспорт, се регистрира. Регистрите се съхраняват за срок не по-малко от две години след края на разглеждания период. Отговорността за регистриране на работното време на транспортните работници носят работодателите. При поискване те предоставят на транспортните работници копия от записите на изработените часове.“. Съдът не споделя това становище на жалбоподателя поради факта, че от представения регистър на пътуванията може да се извлече информация за продължителността на движение на автомобила, изминатите километри с товарния автомобил от жалбоподателя, датата на която са били извършвани превози, скоростта на движение на автомобила и съответно разхода на гориво. Този регистър по никакъв начин обаче не дава информация за работното време и почивките на извършващия транспортна дейност в автомобилния транспорт, в случая И. К., каквото е изискването на Наредбата. Съгласно приложението към нея индивидуалният дневник съдържа информация за начало и край на дневното работно време, маршрут на движение, работно време извън времето на управление, време на управление /час и минута на започване и час и минута на приключване/, прекъсване на времето за управление, дневна почивка /от – до/ и седмична почивка /от – до/. Следователно не може да се приеме за състоятелно твърдението на жалбоподателя, че от представения по делото Регистър /книга на пътуване/, индивидуалното работно време на водача К. е било отчетено за периода, в който същият е работил при жалбоподателя. Съобразявайки това обстоятелство съдът намира за безспорно доказано извършването на административното нарушение от страна на санкционираното дружество, визирано в разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от Наредбата, задължаващо работодателите да отчитат в индивидуален дневник за всяко лице по образец работното време на лицата, които извършват транспортни дейности в автомобилния транспорт, нещо, което в случая работодателят не е направил.

Съдът не споделя и становището на жалбоподателя за неправилност и незаконосъобразност на наказателното постановление в частта на датата на извършване на нарушението – 16.06.2022 година. Според изложеното в жалбата задължението за отчитане на работното време в индивидуален дневник възниква само

когато лицето извършва транспортни дейности в автомобилния транспорт, като съгласно установената нормативна уредба дневникът се започва в началото на всяка календарна година и се приключва в края □, а от обстоятелствената част на НП се установявало, че на 16.06.2022 година е издадена Заповед за командироване на лицето, но не и че лицето е извършвало транспортна дейност на тази дата. Съдът намира, че това твърдение не почива на събраните в хода на производството доказателства, тъй като от представения от страна на работодателя Регистър на движението /Книга за пътуване/ от 16.06.2022 година 00:00 часа – 17.08.2022 година 23:59 часа е видно, че на 16.06.2022 година И. К. е извършвал транспортна дейност през целия ден.

Съдът намира за състоятелно възражението на жалбоподателя, че приложената санкционна норма на чл. 414, ал. 3 от КТ не съответства на изложената в НП фактическа обстановка, поради което следвало да се приеме, че санкционираното деяние е несъставовомерно по тази разпоредба. Видно от НП, АНО е санкционирал жалбоподателя на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, според която разпоредба: „Работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение.“. Както в АУАН, така и в НП обаче се твърди, че жалбоподателят не е водил дневник съгласно изискването на чл. 11, ал. 1 от Наредбата, което нарушение обаче безспорно не съставлява нарушение на 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2 от КТ, за да може да се приложи тази санкционна норма. Съгласно чл. 1, ал. 1 от сочения като нарушен подзаконов нормативен акт с него се регулират обществените отношения, имащи за цел да се подобри защитата на здравето и безопасността на шофьорите, както и да се подобри пътната безопасност, което води до извода, че сочената като нарушена правна норма на чл. 414, ал. 3 не е относима към изложените и описани в АУАН и НП обстоятелства, определящи състава на нарушената правна норма. В съдебно заседание процесуалният представител на АНО заяви, че при изготвяне на наказателното постановление е била допусната техническа грешка, като вместо чл. 414, ал. 1 от КТ като санкционна норма е посочена нормата на чл. 414, ал. 3 от КТ. Съгласно чл. 414, ал. 1 от КТ: „Работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв.“. Съдът намира, че тази санкционна норма съответства на осъщественото нарушение от страна на дружеството – жалбоподател, поради което обжалваното наказателно постановление следва да се измени в частта за наложената санкционна норма, като правилно се посочи същата, без да се изменя размера на наложената санкция, тъй като той е един и същ и в двете санкционни норми. В настоящия случай

безспорно е установено, че неотчитането в индивидуален работен дневник на работното време на И. К. от страна на работодателя съставлява нарушение на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, макар и целта на Наредбата, посочен в чл. 1, ал. 1 е да се подобри защитата и здравето, както и безопасността на лицата, които извършват транспортни дейности в автомобилния транспорт. В тази връзка следва да се посочи, че Наредбата не регламентира и не сочи конкретни правила за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, поради което следва да се приеме, че всяко едно нарушение на нейните норми съставлява нарушение на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, които подлежат на санкциониране на основание чл. 414, ал. 1 от НК.

Предвид изложеното по – горе и разпоредбата на чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН, съгласно която съдът изменя акта по чл. 58д /НП/, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да се измени, като за основание за налагане на имуществена санкция в размер на 1500,00 лева вместо чл. 414, ал. 3 от КТ се посочи разпоредбата на чл. 414, ал. 1 от КТ.

От страна на процесуалния представител на жалбоподателя към съда се отправя искане за присъждане на направените по делото разноски за адвокатски хонорар. Видно от представения по делото Договор за правна помощ, дружеството – жалбоподател е заплатило на адвокат М. адвокатски хонорар за процесуалното ☐ представителство в нейно лице в размер на сумата от 500,00 лева. При този изход на делото обаче, предвид обстоятелството, че наказателното постановление не се отменя и не се намалява размера на наложената санкция, съдът намира, че адвокатски разноски не се дължат. Такива се дължат от жалбоподателя за юрисконсултско възнаграждение, тъй като АНО се представлява по делото от юрисконсулт. Предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото съдът намира, че жалбоподателят следва да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – Габрово разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150,00 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 7, т. 1 във връзка с ал. 2, т. 4 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 07-2200092 от 07.10.2022 година, издадено от Директора на Дирекция “Инспекция по труда” гр. Габрово, в ЧАСТТА МУ, с която на „КОЕВ И К.“ ООД гр. Севлиево, ЕИК: 206196045, със седалище и адрес на управление: гр. Севлиево, ул. „Крушевска“ № 12, представлявано от И.К.Т., за

извършено нарушение по чл. 11, ал. 1 от Наредбата за организацията на работното време на лицата, които извършват транспортни дейности в автомобилния транспорт, на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ му е наложена имуществена санкция в размер от 1 500.00лв. /хиляда и петстотин/ лева, като ПРИЛАГА закон за същото наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението, като ИЗМЕНЯ основаниято за налагане на санкцията в размер на 1500,00 лева ~~от~~ чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 ~~на~~ чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ.

ПОТВЪРЖДАВА постановлението в ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ.

ОСЪЖДА „КОЕВ И К.“ ООД гр. Севлиево, ЕИК: 206196045, със седалище и адрес на управление: гр. Севлиево, ул. „Крушевска“ № 12, представлявано от И.К.Т., да заплати по сметка на Дирекция “Инспекция по труда” гр. Габрово сумата от 150,00лв. /сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр. Габрово в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Севлиево: _____